

Оксана Овчаренко
курсант факультету підготовки фахівців
для підрозділів превентивної діяльності

Науковий керівник:
к.ю.н. **Резворович К. Р.**
завідувач кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ДИСКРИМІНАЦІЯ ЖІНОК В РОБОТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

Число жінок, працюючих в поліції, збільшуються, жінки просуваються по кар'єрним сходам, тим не менш недостатньо задіяні на посадах у правоохоронних органах. Правоохоронна діяльність ґрунтується на соціально встановлених нормах, які розвиваються в результаті повсякденних соціальних взаємодій.

Гегемоністична мужність висвітлена в роботі правоохоронних органів поволі стає символом минулого, а гуманістична орієнтація жінок-офіцерів спонукає до нової ери поліції. [1]

Жінки, які обрали кар'єру в правоохоронних органах, відчули вплив професії, в якій переважають чоловіки. Незважаючи на закони, що забороняють дискримінацію, жінки, які працюють у правоохоронних органах, продовжують стикатися із дискримінацією та залишаються неприйнятною меншиною.

Гендерній інтеграції було дано жорсткий опір через переконання, що жінки не здатні виконувати роботу поліцейського. Кандидат соціологічних наук Лапшина В.Л. в своїй роботі припускає, що офіцери-чоловіки турбуються про свій добробут і вважають, що наявність жінки-партнера поставить їх у невідгдане становище, особливо, якщо виникає фізичне протистояння. Але, найчастіше офіцери-жінки виступають помічниками поліцейських чоловічої статі, як у прояві фізичного опору, так і виступають прикриттям для своїх партнерів під час спілкування з правопорушником.

Явний розподіл за статтю в поліції може бути пов'язаний з професійними нормами та посиленням статево-рольового прогнозування. Цей розподіл бере свій початок в академії підготовки поліцейських, де наголос покладається на фізичну підготовленість та силу, при цьому применшуючи важливість навичок міжособистісного спілкування.

Існує мало сумнівів у тому, що жінки зробили чималий прогрес у поліцейській діяльності, але спротив чоловіків включенню жінок продовжує існувати. Бар'єри, створені офіцерами чоловічої статі, продовжують сприяти підпорядкуванню жінок-офіцерів. [2]

Статус жінки в поліції піддають жінок-офіцерів багатьом перешкодам та стресам у своїй спробі інтегруватися у професію, в якій переважають чоловіки. Прийняття жінок-офіцерів відбувається нелегко, і жінки стикаються з тиском від офіцерів-чоловіків.

Історично склалося так, що жінки-поліцейські переживали важку ситуацію не отримуючи визнання з боку колег-чоловіків. Кандидат юридичних наук Максименко Н.В. у своєму авторефераті дисертації показала що багато жінок-офіцерів зазнавали особистих випадків дискримінації та гендерної упередженості, що значно стримують їх інтеграцію до поліції. Жінки поліцейські кажуть, що ще одним яскравим проявом сексизму на роботі була поведінка старших колег. Коли слідчого поставили перед фактом, що він буде працювати в одному кабінеті з молодою колегою, він став «влаштувати скандали».

Похвала фізичної сили та насильства є центральним до чоловічої культури поліції, а отже, жінки-офіцери загалом не відповідають чоловічому образу, що бореться зі злочинністю.

Зі збільшенням кількості жінок у поліції, можливість переосмислення їхніх ролей та вплив на культуру та спосіб, яким поліція «доводить справедливість» є можливим. Жінки повинні продовжувати прагнути до егалітаризму на робочому місці, і, роблячи це, жінки продовжуватимуть робити успіхи досягнення вищих звань, руйнування презумпції некомпетентності та забезпечити кращі можливості для майбутнього покоління жінок-офіцерів. [3]

Рівність жінок в роботі правоохоронних органів буде досягнута, коли офіцери-чоловіки будуть підтримувати та допомагати жінкам-офіцерам, а не навпаки принижувати

за їх нижчу фізичну підготовку. Також, впровадити додаткові заняття з фізичної та тактичної підготовки для жінок-офіцерів.

1. Про затвердження Державної соціальної програми забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2021 року: постанова Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2018 р. № 273. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/pro-zatverdzhennya-derzhavnoyi-socialnoyi-programi-zabezpechennya-rivnih-prav-ta-mozhливостей-zhinok-i-cholovikiv-na-period-do-2021-roku>.

2. Максименко Н.В. Адміністративно-правове регулювання службової діяльності жінок у міліції: автореф. дис. канд. юрид. наук: спец. 12.00.07. Київ: Державний науково-дослідний інститут МВС України, 2010. 20 с.

3. 3. Лапшина В.Л. Соціально-психологічні проблеми професійної самореалізації жінок-співробітниць ОВС // Вісник УВС. 1999. № 8. С. 21-24

Наталія Рванець

курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування

Науковий керівник:

Білан Д. А.

викладач кафедри
спеціальної фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

СУЧАСНИЙ СТАН І ПРОБЛЕМАТИКА ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ В ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

За останні десятиліття в українському суспільстві відбулися суттєві зміни у розумінні гендерних відносин та запровадженні гендерної рівності на основі принципу рівних прав та рівних можливостей для жінок та чоловіків. Гендерна політика в Україні, особливо в контексті обраного курсу побудови європейських демократичних інститутів, постає в абсолютно новому, актуальному світлі і вимагає схвалення цінностей гендерної рівності як у суспільстві загалом, так і в різних його інституціях. Зокрема, це насамперед запобігання гендерній дискримінації, забезпечення рівної участі жінок та чоловіків щодо уніфікації професійних та сімейних обов'язків, запобігання проявам гендерного насильства тощо.

З огляду на це, очевидно, що сектор безпеки України не є винятком, оскільки його діяльність спрямована насамперед на захист, включаючи захист своїх основних цінностей, таких як громадянство та рівність, які в демократичній державі повинні відображати суспільство, забезпечуючи захист прав і свобод людини, інтереси суспільства і держави, боротьбу зі злочинністю, підтримка громадської безпеки та порядку тощо.

Запровадження гендерної рівності в секторі безпеки України означає поєднання у своїй діяльності досвіду, знань та інтересів жінок та чоловіків. Включення гендеру до цілей та пріоритетів реформи сектору безпеки України дозволяє краще реагувати на різні потреби безпеки в суспільстві, краще реагувати на мінливий характер та потреби сектору безпеки, а також покращувати операційну ефективність та комунікацію з громадськістю.

Для сектору безпеки жінки є важливою рушійною силою, оскільки вони завжди були активною частиною суспільства. Сьогодні жінки демонструють свою активність у тих сферах, де їх підтримка є найбільш затребуваною та актуальною. Розробка гендерної політики у секторі безпеки України допоможе уникнути надмірної секретності та матиме позитивний вплив на загальний рівень обороноздатності та безпеки в країні. Повинні бути створені всі можливості для жінок, які бажають працювати в секторі безпеки. Якщо професійна кваліфікація жінок дозволяє їм зайняти керівні посади в секторі безпеки, вони повинні мати право перевірити власні сили. Але, тим не менше, сьогодні гендерні питання обговорюються більш відкрито, ніж кілька років тому.

Завдяки традиційним гендерним нормам та стереотипам, сектор безпеки розглядається насамперед як чоловічий сектор. Оскільки чоловіки під час виконання службових обов'язків ризикують отримати тілесні ушкодження чи загинути, тому більшість вважають, що жінок, як матерів, потрібно захищати від такої небезпеки. Норми щодо батьківства та обов'язків підкріплюються тим, що чоловіки рідко беруть батьківські відпустки для догляду за дитиною або залишитися вдома з хворими дітьми.